

Wilhelmus (Wim) Paulus Alfons Maria Hoebink is geboren rond 1929.

Wim was lid van de katholieke St. Jan Baptistgroep in Wierden bij Almelo. Jan van Hessen was vaandrig (scoutsleiding) bij de groep en Leo van Egerschot was verkenners. Na het verbod op Scouting door de bezetter op 2 april 1941 werd in Almelo de Sint Joris congregatie opgericht en onder deze naam gingen de verkenners door. Kerkelijk jeugdwerk was nl niet door de Duitsers verboden. In 1942 ging de groep op kamp naar Vilsteren bij Ommen. Daar werd een groepsfoto gemaakt waar Jan, Leo en Wim opstaan.

Tijdens de bezetting kregen de verkenners EHBO les van Leo. Hij was iets ouder dan de jongens en ook actief in het verzet. Omdat hij een EHBO diploma bezat, moest hij uitrukken bij een luchtalarm. Begin 1945 kreeg elke verkenners van de EHBO groep een verbandkist en een witte overall. Ze hielden er serieus rekening mee dat er bij de bevrijding gewonden zouden vallen

Op 4 april 1945 sneuvelden twee Canadese tanksoldaten van de Canadian Grenadier Guards bij de Vriezebrug in Almelo. Hun tank, die moest afremmen omdat de brug beschadigd was, werd getroffen door een pantservuist en vloog in brand. De volgende ochtend kwamen Wim en Leo vanuit het Parochiehuys, waar de nonnen al oranje strikken droegen, naar de Vriezebrug. Ze waren er op uit gestuurd om twee gesneuvelde Duitsers naar het lijkenhuisje bij het algemene Ziekenhuis te brengen. Daarna gingen ze met de fiets weer terug naar de brug om assistentie te verlenen. Ze hielpen de aalmoezenier om voorzichtig de verbrande lichamen van de twee Canadezen uit het wrak te halen en in dekens te wikkelen. Een omstander stelde voor om hen naar de grote begraafplaats in Almelo te brengen. Egerschot nam tussen aalmoezenier kapitein John Anderson en Adjudant Patrick Grieve plaats en Wim ging achterin op een aantal tenten zitten om de weg te wijzen naar het kerkhof. Midden over de Wierdensestraat stond een wegversperring en toen ze daar doorheen reden, ontplofte een mijn. De vier slachtoffers werden op brancards geplaatst en naar een verbandpost gebracht. Leo was er slecht aan toe, hij had een gapende beenwond. Hij werd naar het Diaconessenziekenhuis gebracht en geopereerd. Wim had een gescheurde trommelvlies en veel kleine wondjes, maar mocht weer naar huis. Na drie week mocht ook Leo naar huis. De twee officieren waren er ook slecht aan toe. Ze werden naar een ziekenhuis in Londen gevlogen. Na de oorlog deden ze een oproep om weer in contact te komen met beide scouts en dit lukte uiteindelijk in 1993.

Wim trouwde op 6 juni 1957 in Oudenbosch met Patricia van Thiel.

Wim ging na de oorlog wonen in Groenekan bij Utrecht en schreef het boek *Groenekan en de Tweede Wereldoorlog*.

Meer informatie

Twente weer vrij, een chronologisch fotoboek over de apriildagen 1945. C.B. Cornelissen
[eb27_vierklank24mrt21.pdf \(pubble.nl\)](#)

[RegioTV De Bilt - Boek over Groenekan en WO II uitgebracht](#)

[De Tijd : godsdienstig-staatkundig dagblad » 06 jun 1957 - Art. 93 | Delpher](#)

[Voorouders van Wilhelmus Paulus Alfons Maria \(Wim \) HOEBINK \(vanthiel.eu\)](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.